

Hatire Nurgül

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.12.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

13 Hisse

Güneşı 5 yere böldüm
1-i sübhün
1-i zöhrün
1-i esrin
1-i mağribin
1-i işanın

Savaşı 4 yere böldüm
1-i şimalın
1-cenubun
1-i gerbin
1-i barışın

Dünyanı 3 yere böldüm
1-i her kesin
1-i hiç kimsenin
1-i çocukların

Bölünmeyen
yalnızca azadlık oldu...

Hatire Nurgül

Aff fermanı

Yolları aff etme!
tutur ayaklarımızdan.
Duvarları aff etme!
ellerimizden tutur.

Ağaçları aff etme
yaşamak öyretir bize
bir gün asmak için kendimizi
"özlemek" sözünden.
Adamları aff etme
her an dinlemeye hazır,
yaşamaya,
sevmeye,
ölmeye hazır.

Amma
ne zamansa ümitlerin gömüldüyü
toprağı da aff et
gömen barmakları da...

Hatire Nurgül

Anneme

Yine gizliyorsun ellerini,
ellerinin uykusuzluđunu,
parmaklarının korkusuzluğunu.

Her zaman sana benzemek istedim
Anne,
her zaman.
Saçlarından tabanlarına kadar sen olmak
bir az sert,
bir az küseyen olmak.

Ne umutlarla geldin
"umutlar şehri"ne,
ne umutlarla kaçmak istiyorsun
"yoklar şehri"nden
bilerim.

Büyük şehirler
yiyer insanları
kemiklerine kadar,
içer insanları
göz yaşlarına dek.

Gizleme ellerini
Annem,
gizleme.
Ben de kaçmak istiyorum
bu koca şehirden
senin gibi,
ellerin gibi.

Hatire Nurgül

Ayrılık

Sen gedirsen...Saniyeler
dakikalar yol yoldaşın
Çatmayaydı yıllar sana
(Ne ağır oldu garğışım)

Sen gedirsen bahar kimi
yapraq-yapraq saralırım
Sen gedirsen ele bil ki
ben kendimden ayrılıram...

Hatire Nurgöl

Ayrılık hakda/Babamın hatırasına ithaf edirem/

Deniz en güzel ayrılıktır
dayanıb sahilde
bekle dönüşleri

ama külek
Karışdırıb saçlarımı
çırpıb donumun eteklerini
alarag şemsiyemi ellerimden
bağışlayıb sulara
çekilib giderse
demek hem de
en büyük sualdır deniz
en küçük cevabı bile yok

Deniz en derin ayrılıkmiş
en derin ayrılık.

Hatire Nurgül

Bahar

Bahar geldiği zaman
kuşlar göklere yazar adını
uçuşlarıyla
ağaçlar havaya
yapraklarıyla

Sabah olduğu zaman, bahar sabahı
güneş sarı-sarı sıcaklığını dağıtır havaya
hayat başlar.
Ardınca
büyük, küçük insanlar dağılır şehre
bir-bir,
iki-bir
sanki her biri
uzak diyarlardan gelen haberdir
haberdir her biri

Aşık olduğun zaman ve mevsim baharsa
her yer pembe olur
pembe yollar,
evler,
insanlar,
insanların yüreyi.

Aşık olduğun zaman
yollara bağışlarsın* adımlarını
daha iyi yürümek için
koşmak için
uçmak için.

* bağışlarsın-bahşedersin anlamında

Hatire Nurgül

Ben ve sen

Ben ölebilecek kadar güçlü değildim
Sen yaşayabilecek kadar zayıf

Gölge oyunundaydık sanki
Ben masalları oynuyordum
Sen hayatını

Bir şeyi ya da...
bir kesi
kayb etmeliydik
kurtulmak için son fırsatta
Ben kendimi seçdim
sen beni

Seçim aynı...

Hatire Nurgül

Benzer yalnızlıklar

nereye gittim
nereye baktımsa
yalnızları birbirine benzeyen gördüm
içleri kararmış
gözleri bomboş
bakışları nemli
bazısı aşktan
bazısı adamsızlıqdan deli...

Hatire Nurgül

Ders

Sen Őir ol
ben beste.
Gel, her ikisini beraber okuyub
adını aŐk koyalım...

Hatire Nurgöl

Hasret

Saatler
sükut içinde

Ruhumu üreyim sıkır
Bakışımı divarlar

Ellerim seni arayır
Az önce
havaya karışdığın yerde

Hatire Nurgül

Hasret...

Saatler
sükut içinde

Ruhumu üreyim sıkır
Bakışımı divarlar

Ellerim seni arayır
Az önce
havaya karışdığın yerde

Hatire Nurgül

Hayat

Ses notlarda yaşar
zaman saatlarda

İnsan fikirleriyle HER KESdir
Görüntüsüyle HIÇ KİM

Evler
duvarları ve saatlarıyla bildirir
var olduğunu
tenhalar sükutuyla

Hatire Nurgül

Humanist

Toprak olmak
çiçeklerin hatrına
Deniz olmak dalgalanmak
yelkenler için
bağlanıp uçaklara
uçabilmek kuşlar sayacı
ya da yol olup
kesmek ayaklarını ayrılıkların

yok olmak
aldananların yerine
uyku olmak...

Hatire Nurgül

Ihlas

Allah o kadar büyükdür ki,

4 duvar arasına sığmaz...

İHLAS

üstümüze denizler geldi
yüzümüze rüzgarlar yağdı
henüz sağdı putlara inamımız
bir de umudumuz vardı
bir de umudumuz

sonra O geldi -
kurtuluş dilediğimiz anda
sındırıldı putlara inamımız
dünyayı olduğu gibi gördük
kaderi olduğu gibi

hayat günlere bölündü
her gün beş bölüme
her bölüm niyete
kıyama
rükuya
secdeye

bir de savaş vardı İblis!#601;
bir de zafer
bir de geriye dönüş
üzüak
alnıaçık

şimdi daha çok ibadet
şimdi daha çok ibadet
ibadetle kendimiz de çohalırık
ibadetle kendimiz de çohalırık...

Hatire Nurgül

Irak takvimi

Irak takvimi

ses partlayışla gelir
gülle-gülle
bomba-bomba tklr üstümüze

biz ise
zmzde ezilmiř havaların resmi
titreyirik yananda da
ellerimiz öz kanımıza
bulananda da

durmadan rahmet söyleriz
mrmze karışan
lmlere
Çürümüř mitlere

gözlerimizde açılır sabah
rtlr gece
bakışlarımızda hayatın
a-kara görüntüleri

tekce
nvansız mezarlara yazılır takvimler
tekce
nvansız mezarlardan okunur takvimler

Hatire Nurgl

İtgin

İTGIN

Hardasa itirmişim seni
hardasa
evde,
işde,
keçmişde
ve ya baharda
seherde
fikirde
şiiirde
yerin bomboş kalmış
önceleri gibi

Eh,
boşuna aramaktan
ne çıkar ki...

Dün geceyse
röyada gördüm seni
gözlerinden
bensizliyin resmini
asan adam

Hatire Nurgül

Kalebe

O gün bakışlar açacak şeheri-
bir az titrercesine.
Orda baş meydanda
insan izdihamı
baş alıb gidicek
uzaklara doğru.

Güneşin şaları yorulacak
ayak zerbinden

Ve sen
itkin düşen sađ kolunun
yokluđunu bile
duymayacaksın.

Bir elli yapışıb
bayrađın eteyinden
doyunca- doyunca
ağlıyacaksın.

Hatire Nurgl

'Kuzey'e giden gemi

Ayrılık su ile geldi
suallarla gitti
sen de gittin "Kuzey" gemisiyle
sen de
hayatımın daha bir itkisi

Dönüp buz oldum buz

O günden
unutmamak için seni
eritmiyorum yüreyimi
o günden sana yazdığım mektupları
kağıt gemiler şeklinde
dağıtıyorum sulara

Denize taraf bakmaya korkuyorum
o günden...

Hatire Nurgül

Lal kızın sevgisi

belki de
sevgi sükuttur
sevmek ise
benim kimi sessizlik

arabir
ađlamak istiyorum
ve dilimle tatmak
«sevirem» sözünü

ah, bir duyura bilsem
boyat sesimi.

Hatire Nurgöl

Mektup

Bahar penceresinde yaşıyor artık
bakışlarımı süslüyor çiçekler
Sonsuzluğa benziyor hayat.

Habersiz başlıyor günler
ben zamanı itirenden
Bazen de... yalnızlığım tutuyor:
bir telefon bile yok...

Bir de... seni düşünüyorum
sabah
akşam
yolda
işte
Değişir fikrimd#601; ki resmin
değiştikçe saatler

... Yine... seni düşünüyorum

Hatire Nurgül

Ovqat

Her gün
intihar etmeyi dŒnyorsun
ayna nnd#601;
bakınca kendin#601;

her akŒam
misafir olursan
yalnızlığın masada soğuyan
akŒam yemeyine

Ve yine uyuyan kediyi göreceksin
sonsuzluğa benzeyen rüyalarında...

Hatire Nurgl

Ölüm anlayışı

Dilinde yarım kalan şiir
bakışlarında sükut
eyninde beyaz resim

Hatire Nurgül

Pessimist portret

Gel
konuk olmak için
odamdaki uykusuzluđa
üzmek için
gözlerimin denizinde
gölmek için
sensizliyime
öldürmek için
ellerimi

gel
beni sevmemek için.

Hatire Nurgöl

Rüzgar

O kızın saçlarına karışan rüzgar
acaba hangi masalı fisıldadı kulaklarına
daha mı temizdi nefesi
daha mı yumuşakdi parmakları

Ağaçların dallarına dokunup
çocukları korkutan rüzgar
ne kadar şefkatlidi acaba
ne kadar gaddar idi sesi

adımlarımızı beklemeyen
mesafeleri kısaltan rüzgar
nasıl da zamanında gelmiş yollara
nasıl da zamanında...

Hatire Nurgül

Savaş yok

beyaz-beyaz göverçinler
yani kanatlı çocuklar

adamlar
yani kandalların yokluğu

ve hiç kimseyi çaşdırmasın
korkunun mümkünsüzlüyü

ölüm
yani uzaklarda bır yolcu

Hatire Nurgül

Seferber

Soğuk bir kış akşamında
gülle sesleri başlayan andan
yiğitler sonsuzluğu seçer
kadınlar yalnızlığı

Soğuk bir kış akşamında
evini
kadınını
ve seçe bildiğin her şeyi bırakıp
boşalmış odalarla baş-başa
ebediyete gedirsen kardeşim
koşa-koşa.
Dudaklarında kalın saitler dolaşan
adamlardan birine çevrilirsen.

Artık hayata
inanmamanın zamanı anam,
kişilere inanmamanın
zamanı bacım.

Soğuk bir kış akşamında,
karlı bir kış akşamında
ellerinizde kalan sığıcı
karla soyudun yiğitler
Ümitleri uyatmak için.

Hatire Nurgül

Seni sevmek

Seni sevmek
Bu şehri sevmek gibidir hem de...
Yani her gün sevmek,
Her gün daha çok sevmek
Yolları,
Evleri,
İnsanları...

Ama ne yollarda yürümek,
Ne evlerde daralmak,
Ne insanlarla kavuşmağı yaşamak,
Yani bu şehri yaşamamak,
Hem de yani seni yaşamamak gibidir
Seni sevmek.

Seni sevmek
Hele tanımadan ayrılmak gibidir
Ayrılmadan unutmak gibi...

Hatire Nurgül

Sevgi

Yüzün deniz renginde
saçların yosun topası
ıslak ellerini
gizleme hiç

sesini sükuta ulaştır
nefesini bulutlara
gayalara doğru koş
dalgalardan geç

bırak dursun akınlar
dursun denizler
sen ufuklara karış
sonsuzluğa göç

Hatire Nurgül

Sevgi sarhoşu

Uyku dolu
korku dolu günlerin sabahında
Ellerini arar
sevgi sarhoşu

Sesi yüreyine kısılr
kör teki havadan asılır
bakışları

Ah,neler görünür gözüne
kalkıb havanı kucaklar
gizlener
olmayan ellerinin içinde
ağlar,ağlar
sevgi sarhoşu

Hatire Nurgül

Sizin için-insanlar...

Guya ki,gökyüzü yeşil-yeşil olucakdı
Guya ki,dağlar denizlere kovulacakdı
dağlar boğulacakdı
...boğulacakdı

Söylemişdim
Inanmayın

İçinizde gömün
inamsız, imansız her şeyi
üfürün küleyin yüzüne
kendinize deye bilmediklerinizi

ve yalvarırım deyişmeyin
bazen çocuk olmak
keyif verir insana

Hatire Nurgül

Soykırım

HOCALI ve BÜTÜN TÜRK DÜNYASI FACİELERİNE okuyuram...

Kadınlar var idi-
beyaz-beyaz örpekler şeklinde,
kişiler var idi-
polad bilekli,
çocuklar var idi-
güvercin bakışlı.

Geldiler,
basdılar,
taladılar.

Yandırdılar
beyaz-beyaz örpekleri,
eritdiler
polad-polad kılıncları,
okladılar
güvercin şekilli bakışları.

Tekce taşlar ve
sükut kaldı.

Bir az taşlar sükut etdi
Bir az sükut taşlaşdı

Sonra
semada dolaşmaya başladı
yok olanların uykuları,
zaman geçdikce büyüdü
katillerin korkuları.

Sona yakın ise
tekce korkular kaldı
ve küçülmüş katiller
bir de... ayaklar altdan
telesik kaçan ketiller.

Hatire Nurgül

Stop Kadro

Oldukça kederli
bir kadının kafede tek başına eyleşmesi,
tek başına içdiyi çay,
okuduğu kitab.

Sonra tek başına ödediyi hesap
ve kapıdan çıktığı zaman
kendini hayata gülümsemeye
meçbur etmesi...

Hatire Nurgül

Tale

Zil sesiyle anlatasan
var olduğunu.
Parmaklarınla gülesen
saçlarınla ağlayasan.
Geriyeye düzesen günleri.
Ölümün resmini çizesen
evinin kandarına.
Aldadasan
fikirlerini bele.

Lal olasan
ve söylemek isteyesen ki,
'SEVİREM'...

Hatire Nurgöl

Tekamül

Sevgi bir gün sürer
bir ay, bir yıl sürer
Ondan sonrası istek olur,
bağlılık olur,
doğmalık olur.

Ayrılık bir gün sürer,
bir hafta, bir ay sürer.
Ondan sonrası özlem olur,
unutmak olur,
unutmak olur.

Yalnızlık bir defa olur,
bir ömür olur.
Ondan sonrası olmaz.

Hatire Nurgül

Tenha kadın

Geceni sehere
seheri geceye telesdirir

susar-
dudaklarına kadar
küser-
bakışlarından bile

öylece yaşar günleri
unudar mevsimleri

ah...ne kadar beklese de
yollar geriye boş döner
uykulardan hayata
gözlerinde yaş döner

sükut dolanır gölgesine
izler onu addım-addım

yalnız
karanlıkla öpüşür تنها kadın.

Hatire Nurgül

Terk edilmiş güvercin yuvası

TERK EDİLMİŞ GÜVERCİN YUVASI

Susma, konuş.
Hiç olmazsa dalaş,
hiç olmazsa ağla,
ağlat,
tek olmadığımı anlat bana,
aldat beni.
Şimdi ben
savaştaki ülkede
dünyaya gelen körpe kadar ümitsizim,
çaresizim,
ya da terk edilmiş
güvercin yuvası kadar kederli...
Susma,
"seni seviyorum" de...
Ya da "sevmiyorum" de
"nefret diyorum" de.
Ama konuş, kurban olayım
susman öldürmüyor beni,
konuş, hiç olmazsa öleyim.

Uygunlaştıran: Çetin Bayramoğlu

Hatire Nurgül

Toprađın Elleri Büyük

Dođduđunda hayat
yařayınca silah
Ölünce bayrak oldun
Toprađın elleri ne büyükmüř
gömdü seni de

ben ađlamayı öđrendim
sen yařamamayı
bir de
unutmayı öđrendik her ikimiz

toprağın hafızası zayıf oluyor

şimdi uzaktasın yařamdan
ieklerle doğmalaşmışsın
yüzünü evirmiřsin benden,
zamandan
sığınmışsın toprağa

Toprağın kucağı sıcaktır,
daha sıcak...

Hatire Nurgl

Yalnızlık masalı

Telefon numaralarında
dolanır parmaklarım
Yalan söyler varaklara
Duvarlar sıkılır
kiçilir gölgem
Kendimi ararım
karanlık odada

Gülgüler becermez
yalan söylemeyi

Hatire Nurgül